

42

Betænkning

over

forslag til lov om ændringer i forsorgsloven vedrørende forøget offentlig støtte til institutioner for børneforsorg.

(Afgivet af folketingets udvalg den 7. marts 1951).

Udvalget har afholdt 4 møder og har haft samråd med arbejds- og socialministeren. Udvalget har modtaget skriftlige henvendelser fra Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse (bilag 1), Dansk Børneværnsforening (bilag 2) og forskellige institutioner for børneforsorg (bilag 3).

Udvalget forudsætter, at den foreslåede formulering af lovens § 127, stk. 1, litra a, hvorefter der kan ydes sædvanligt driftstilskud også til afdrag på godkendte lån i anerkendte institutioner for forebyggende børneforsorg, ikke er til hinder for, at arbejds- og socialministeriet og overinspektionen for børneforsorgen i det omfang, det skønnes rimeligt, forlanger udstedt skadesløsbreve — der ikke skal forrentes og afdrages — i institutionens ejendom for den del af afdragene, hvortil der ydes støtte fra stat og kommune, således at det offentliges interesser kan varetages i det rimelige omfang.

Udvalget indstiller herefter lovforslaget til vedtagelse uforandret.

Der er fra flere sider i udvalget givet udtryk for en vis betænkelighed angående

de i de foreslåede §§ 126 og 127 nævnte fritidsklubber m. v.

Flertallet (socialdemokratiets, det konservative folkepartis og Danmarks retsforbunds medlemmer af udvalget) har opmærksomheden henledt på de problemer, der — rejst af mindretallet — står i forbindelse med fritidsklubberne, men mener, at ministeriet må følge udviklingen på disse områder, således at man ved den kommende revision har sin opmærksomhed henledt på spørgsmålet.

Et mindretal (venstres medlemmer af udvalget) ønsker at fremhæve, at lovforslaget angående disse fritidsklubber her berører undervisningsmæssige områder, der naturligt hører hjemme under undervisningsministeriet.

Mindretallet ønsker ingen ændring af igangværende arbejde angående fritidshjem og fritidsklubber for børn og unge, men finder, at det fremtidige arbejde på dette område, hvor det ikke drejer sig om egentligt forsorgsarbejde af forebyggende art, der nærmest har social karakter, rettelig bør henføres under undervisningsministeriet, og dette sidste navnlig i betragtning af, at